pag. 550.

kunas meie da jellest igawesst tööst wallale pääsime. Kää melega
kõnelen küll aru sinnä jaoa.
Ja kui ta nüüd jo mitme päiwä tuut olli ärä saanü joutnu
ta ka wiimas põrgu lizi ning näzi kui sau üles tulli ja tuli
palas, ning kui ta sisse täis hüüse ta jääl üttes woore
tüttärlatse ja ta wõis jelle töeft kas wana papa kodun on.
tütärlatz üttes parkilla jokt ei ole kotton aga ta tubas pia, mes
teil tinaga tegemist on
Mina ole mitme aja peroft siia tulnu, minno on käsnü
jellepääst et teeda jaas kes on riskamb kas põrgu papa wai se
Pikker kes jääl kangel mere kalu taskan elaz, ja on käsnü ka
mitme muse asja peäst kõnelda. kunas sai mere kaes pääl
sõudja jeft tööst wallale paesz, ja üts juur kala jääl purtst
ärä pesti minnü, ning katz messt kes raka ja kulda üts töise
poest ammu poho ammutawa jeft tööst wallale jaasi, ning wel
kõtz naist kes pünä omast anomast ikz töise anomake ammutaw
jeft tööst wallale saasi. seda kõik tahasi ma teeda saada
aga tütärlatz üttes sinna ei jokt ei ja temaga kõnelt jeft ta
pääp sinn ärä wai panes wanyi mina olin koe tunäl ilmaast
siia taotu ja kui ta sinno ära maes jöätt sina ka siia,
ent mina taha sinno ärä käskü ja taha ei kõnelta sinn
eest
Ja piäzi tulli wana papa kodo, ning tütärlatz käske teda
ärä ahjo taasa.
wana pappa üttes kes sün on käänü jeft sün on wõõra
laiz, tütärlatz üttes sün kõwe kül üts wõõras noormes aga
latz pia ärä, ah ahz mina. teenu tulnu ennemba kodo saadetsi
wana pappa
Nüüd üttes tütärlatz mina wayasi ja näi enen et üts riisla
mees kimega Pikker elaz jääl mere koso taasan ei tüa kes
on riskamp kas sina wai tema aga wana poppa üttes tema
on ikz riskamb kas no mull ni riskas olla kui tema on
ma naiz well paljo muut ka well unen, no mis ja näit
sis küsis wana papa. ma naiz et jääl mere karo pääl on
üts sõudja kunas ja ka jeft sõudmisest walloale päesz, ning
katz messt kes töine töise poest ammu poho raka ammutawa, ja
katz naist kes amast anomast töise anomake pünä ammutaw
kunas aemü ka alma töi tagastawa
Nüüd üttes wana papa nu naise kes jääl pünä ammutaw
ammu pünä mõõnü ja pünä sisse wett panmi,

pag. 551. 5

et nemä sis wett pünä jeft ärä jeletada ei ja, sis
piäbäzki nemä seda töat tegema kunni nemä kodun,
ning nu mehe kes üts töise poest raha ammutaiva ammu
kõrd sinneke olnu. ja ammu üleliizü raha rahwa käest wõtnu
ja poolikn mõõtuga wiina mõõtnu. ning enne nemä wallale
ei ja kui nemä piäwä jes raha kellekile ärä andma ilma
üttesi hinnata.
Ja jes mees kes jääl mere kare pääl sõwap wõiz, üll wallale
päästä aga sinnä piät jällgi töine asemele jaama, aga enne
ta küll wallale ei ja kui temä kudõgi üle wiiz, sis kaiagu
temä kodjukest wällä ja kõrkaku ammu kunno kinnu
appi ning wisaku mõla töise kätte, sis jääb töine temä
asemele ja temä põlgu walle.
Nüüd üttes tütärlatz no nägin well üttes ja ünen.
et jääl üttes paikan on üts juur kala purtas pantu ja
temäl on wäega raske, jeft temä käle kue omasa ja ärä
jõdanüa
Aga põrgu papa üttes jes kala on juure kodjuke kõige rahwaga
ärä jõnü, ja enne ta walle ei pääs, kui ta neid wällä ei aspneda
Nüüd kadõs kõrraga wana põrgu pappa kõwen ja üttes, ah
sina kat kutsis mäntsit sina unenagejust olet nänenü ja
nendega minno petnu, et mina selle kõik kala aija ärä püü
jeletama. kaija sina kehnaft et sina kelleki sida ei kõnele

Sis kutsus põrgu pappa kõigi tüdrikn ja käskis wakeside
seeta, et lõunat walmistada.
Jeldamaid täitis kõigi tüdrikn käsku ning wana poppa
kutsudi jõnnä
Nüüd läz tüttärlatz ahja taade ja kutz naeraneke wälja
kes kõik jo aig olli warjo paigan juure kirmeya olnu, jeft
ta üttes ma pelzis et waeft mõni põrgulane minno jõnü
ärä lõwwap ning sis wana halli ette waiz, kes sis wahest
minoft hentale juure jõõmaja lasse walmista.
tütärlatz waigist tõda temä juure kirnu peroft ning
jelet tälle kõik nü ärä kui wana hall temäle olli kõnelnu
ja kui sis jutt otsan olli kai noormes kuis wahja katti
jai ja põrgust wälja päesz
Juure ruttuga joostun jõutiz ta edimäst neide naisde mano kes
well ikz pünä ammutiwa
Ja kui nu naise tõda naijwä, kõikjiwa nemä, nah tutaw
noormes, mes kõnelti sis meil peroft põrgun.
Ja ta üttes neile halw lugu aru teitya, tüe olide pünä